

Ρινορραγία: Γιατί ανοίγει η μύτη μου;

/ [Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#)

Image not found or type unknown

Σε

ποιες περιπτώσεις τρέχει αίμα από τη μύτη; Πότε γίνεται η διάγνωση και ποια είναι η αντιμετώπιση.

Γράφει: Παταρίδου Ανατολή

Χειρουργός Ωτορινολαρυγγολόγος, Επιστημονικός Συνεργάτης Νοσοκομείου Υγεία

Η ρινορραγία είναι η αιμορραγία από τη μύτη και μπορεί να αφορά μικρά ή και πολύ μεγαλύτερα αγγεία της μύτης. Μπορεί να συμβεί πολύ σπάνια σε κάποιους ασθενείς ή να έχει πολύ επιμένονσα μορφή. Σε κάθε περίπτωση το αίμα δεν πρέπει να μας τρομάζει, αλλά να μας οδηγεί στον ειδικό.

Ποια είναι τα συνηθη αίτια

Συχνή αιτία ρινορραγίας είναι τα κρυολογήματα, ή ξηρότητα λόγω έκθεσης σε χώρους με κλιματισμό, η ελλιπής ενυδάτωση, η αλλεργική ρινίτιδα, οι πολύποδες, το στραβό διάφραγμα. Ακόμη η υπέρταση όταν δε ρυθμίζεται αποτελεσματικά, διαταραχές στην πήξη λόγω αντιπηκτικής αγωγής, διάφορες αιματολογικές παθήσεις, κληρονομικές παθήσεις όπως η Rendu Osler (διαταραχή των αιμοφόρων αγγείων της ρινός και των βλεννογόνων που μπορεί να απολήξει σε επικίνδυνη αιμορραγία), καλοήθεις και κακοήθεις όγκοι της μύτης και του ρινοφάρυγγα,

φλεγμονές όπως η ιγμορίτιδα και εργασία σε ανθυγιεινούς χώρους.

Μην ξεχνάμε επίσης τις πιο απλές αιτίες της ρινορραγίας, που σχετίζονται με τις καθημερινές μας συνήθειες, τα καυτά ροφήματα, την έντονη έκθεση στον ήλιο, την υπερβολική άσκηση με βάρη στο γυμναστήριο και τη χρόνια δυσκοιλιότητα. Στα παιδιά δεν πρέπει να ξεχνάμε τα ξένα σώματα, την ατρησία της ρινικής χοάνης, τις συχνές φλεγμονές από τα κρεατάκια και πιο σπάνιες καταστάσεις όπως η κυστική ίνωση.

Πώς γίνεται η διάγνωση

Βασική εξέταση είναι η ενδοσκόπηση με την οποία ελέγχουμε εύκολα και ανώδυνα στο ιατρείο τη μύτη και το ρινοφάρυγγα. Ανάλογα με τα ευρήματα κάποιες φορές, είναι απαραίτητος ο απεικονιστικός έλεγχος με αξονική ή μαγνητική τομογραφία και ο αιματολογικός έλεγχος για να αποκλείσουμε κάποιο αιματολογικό νόσημα.

Ποια είναι η αντιμετώπιση

Η αντιμετώπιση είναι διαφορετική ανάλογα με το αίτιο που προκαλεί τη ρινορραγία. Αν εντοπιστεί κάποιο αγγείο στο μπροστινό μέρος της μύτης, μπορεί να γίνει καυτηριασμός τη στιγμή της ενδοσκόπησης στο ιατρείο, και στα παιδιά και στους ενήλικες. Αν διαπιστωθεί μεγάλο οπίσθιο αγγείο, χρειάζεται ενδοσκοπική αντιμετώπιση του αγγείου που αιμορραγεί με γενική νάρκωση, σε συνδυασμό πολλές φορές με προσθιοπίσθιο πωματισμό. Αν η αιτία της ρινορραγίας είναι η αλλεργία, χρειάζεται φαρμακευτική αντιμετώπιση της αλλεργικής ρινίτιδας.

Στην περίπτωση χρόνιας παραρρινοκολπίτιδας ή πολυπόδων στη μύτη, χρειάζεται χειρουργική αντιμετώπιση με τις νεότερες ενδοσκοπικές μεθόδους. Ένα στραβό διάφραγμα επίσης επηρεάζει το ρινικό βλεννογόνο και τον κάνει πιο εύθριπτο και αιμορραγικό, οπότε σ' αυτήν την περίπτωση χρειάζεται ενδοσκοπική χειρουργική αντιμετώπιση του διαφράγματος και των κογχών. Σε ασθενείς που πάσχουν από το σύνδρομο Rendu Osler χρειάζεται αντιμετώπιση με εφαρμογή laser.

Στα παιδιά, οι συχνές και επιμένουσες ρινορραγίες μπορεί να συνδέονται με τη χρόνια αδενοειδίτιδα και γι' αυτό πολλές φορές είναι απαραίτητη η χειρουργική αντιμετώπιση με αφαίρεση των αδενοειδών εκβλαστήσεων(κρεατάκια). Δεν πρέπει να ξεχνάμε ειδικά στα παιδιά να γίνει σχολαστική ενδοσκόπηση, ώστε να αποκλειστεί ένας καλοήθης αγγειακός όγκος, το γνωστό ρινοίνωμα, το οποίο θέλει χειρουργική αντιμετώπιση σε συνδυασμό με εμβολισμό.

Τι θα είχατε να προτείνετε στους αναγνώστες μας;

Σε μια απλή ρινορραγία πρέπει πρώτα να φουσήξουμε δυνατά να φύγει το πήγμα και μετά να πιέσουμε το τοίχωμα του ρουθουνιού που αιμορραγεί σταθερά με το κεφάλι σκυμμένο μπροστά. Σε επιμένουσες ρινορραγίες είναι απαραίτητος ο έλεγχος από τον ωτορινολαρυγγολόγο, ώστε να εντοπιστεί η αιτία και να γίνει σωστή ενημέρωση από τον ειδικό γιατρό και όχι από το διαδίκτυο το οποίο δημιουργεί εύκολα κλίμα πανικού.

Παρά το ότι η θέα του αίματος τρομάζει, σήμερα χάρη στην ανάπτυξη της ενδοσκοπικής χειρουργικής στην ωτορινολαρυγγολογία, όλες οι παραπάνω επεμβάσεις στην περιοχή της ρινός γίνονται με απόλυτη ασφάλεια, ανώδυνα, εξασφαλίζοντας άμεση μετεγχειρητική επούλωση και επιστροφή στις καθημερινές δραστηριότητες.

Πηγή: iatronet.gr